

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobkyně: **FLORPLANT s. r. o.**, se sídlem Kaštanová 740/141, Brno, zastoupené JUDr. Marcelou Vilímkovou, advokátkou se sídlem Karolinská 661/4, Praha 8, proti žalovanému: **Oblastní inspektorát práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj**, se sídlem Živičná 2, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 7. 2015, čj. 11500/10.50/15-4, o návrhu Krajského soudu v Brně na rozhodnutí o místní příslušnosti,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci je **místně příslušný** Krajský soud v Ostravě.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Oblastní inspektorát práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj uložil v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) v souladu s ustanovením § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce (dále jen „zákon o inspekci práce“) žalobkyni odstranit do 7. 8. 2015 nedostatky zjištěné při kontrolách prováděných ve dnech 20. 5. 2015, 25. 5. 2015, 1. 6. 2015, 3. 6. 2015 a 5. 6. 2015 v její provozovně na adrese Karla Čapka 2006, Hranice na Moravě. Tyto nedostatky, uvedené pod čísly 2, 3 a 4 v protokolu o kontrole ze dne 8. 6. 2015, čj. 11500/10.50/15-1 (dále jen „protokol o kontrole“), spočívaly v porušení § 209 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce (nedostatek č. 2), § 109 odst. 1 a § 112 odst. 1 zákoníku práce (nedostatek č. 3) a § 37 odst. 1 písm. f) téhož zákona (nedostatek č. 4).

[2] Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného u Krajského soudu v Ostravě žalobu. Usnesením ze dne 8. 10. 2015, čj. 22 Ad 28/2015-20, Krajský soud v Ostravě věc postoupil Krajskému soudu v Brně. Měl za to, že projednávaná věc je „věcí zaměstnanosti“ podle § 7 odst. 3 s. ř. s. a k řízení je proto místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu působnosti má žalobkyně sídlo, tedy Krajský soud v Brně.

[3] Krajský soud v Brně s postoupením věci nesouhlasí, neboť je toho názoru, že posuzovaná věc není „věcí zaměstnanosti“ a je tedy nutné místní příslušnost soudu

posoudit podle § 7 odst. 2 s. ř. s. Předložil proto věc k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu podle § 7 odst. 5 s. ř. s.

[4] Nesouhlas Krajského soudu v Brně s poustoupením věci je důvodný.

[5] Podle § 7 odst. 2 s. ř. s., *nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.*

[6] Podle § 7 odst. 3 s. ř. s., *ve věcech důchodového pojištění, úrazového pojištění a dávek podle zvláštních předpisů vyplácených spolu s důchody a ve věcech zaměstnanosti, ochrany zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele, dávek státní sociální podpory, dávek péčovské péče, dávek pro osoby se zdravotním postižením, průkazu osoby se zdravotním postižením, příspěvku na péči a dávek pomoci v hmotné nouzi je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště nebo sídlo, popřípadě v jehož obvodu se zdržuje.*

[7] Nejvyšší správní soud ve své judikatuře dovodil, že místní příslušnost „ve věcech zaměstnanosti“ ve smyslu § 7 odst. 3 s. ř. s. pokrývá agendu v oboru působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí a jemu podřízených správních úřadů ve věcech upravených zákonem č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (viz např. usnesení ze dne 13. 3. 2013, čj. Nad 18/2013-43, usnesení ze dne 5. 2. 2015, čj. Nad 32/2015-28, nebo usnesení ze dne 2. 4. 2015, čj. Nad 63/2015-44).

[8] Slovní spojení „ve věcech zaměstnanosti“ uvedené § 7 odst. 3 s. ř. s. tedy Nejvyšší správní soud vyložil tak, že musí jít vždy o problematiku upravenou zákonem o zaměstnanosti. Ze správního spisu vyplývá, žalobkyně svým jednáním porušila povinnosti stanovené zákoníkem práce [konkrétně v § 209 odst. 1, § 109 odst. 1, § 112 odst. 1 a § 37 odst. 1 písm. f) zákoníku práce]. Za tato porušení jí žalovaný napadeným rozhodnutím uložil opatření k odstranění nedostatků zjištěných při kontrole podle § 7 odst. 1 písm. g) zákona o inspekci práce.

[9] Vzhledem k tomu, že předmět žaloby v nynější věci nespadá pod problematiku řešenou zákonem o zaměstnanosti, jak výše uvedeno, rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 7 odst. 2 s. ř. s. tak, že místně příslušným k projednání a rozhodnutí věci je Krajský soud v Ostravě, neboť v jeho obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni.

[10] Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o otázce místní příslušnosti jsou soudy vázány (§ 7 odst. 5 věta třetí s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. června 2017

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu